

Viering HET VEER: "TEGEN DE STROOM IN.... WIJ ZIJN VAN DE ORDE VAN DE KRIBBE"

18 december 2016

Lied: Welke God .. p 9 /

Welkom: Zegening: Wij stellen ons onder de hoede van een genaakbare god, die met ons is
en die net als wij, voor zijn armoede geen onderdak vindt. +

Verontschuldigen// 4 kaarsen aansteken : één voor elke zondagviering + vier adventskaarsen

Duiding /inleiding :

In september hebben we stil gestaan bij "Vrouwe wijsheid"

In oktober gingen we in de "Voetafdruk van Franciscus" staan

In november op pelgrimstocht naar "de oceaan die geen enkele rivier weigert".

Vandaag nodigen we jullie uit om mensen te ontmoeten, jezelf te ontmoeten
om in de tegenstroom te gaan staan, als mensen van de kribbe...

We vieren rond deze eenvoudige kribbe.

We worden zelfs uitgenodigd tot "de orde van de kribbe"!

Als dat geen tegenstroom is?

Waarom rond die kribbe? Een voederbak voor dieren?

Hebben we honger? Hebben we iets te weinig? Zoeken we iets?

Wat hopen we te vinden?

Rond die kribbe sta ik niet alleen; we staan samen... We duwen elkaar niet weg....

We zitten niet aan een rijk gevulde tafel. Neen, bij een kribbe staat geen tafel.

We komen niet om te eten. Want echte honger kennen we niet.

Onze honger willen we vandaag stillen met iets anders. We hongeren om meer mens te zijn in deze tijd...

Naar de warmte van het solidaire menszijn.

We hongeren ernaar om iemand te ontmoeten die ons daartoe kan inspireren.

Iemand als Jezus van Nazareth

Iemand die ons oproept om hoeder te zijn van deze aarde want die huult en roept om bescherming..

Maar hoe ga ik tegen de stroom in, zonder wars te zijn of in negativisme te vervallen?

Ga ik tegen de stroom in als ik gewoon doe, of als ik buiten het normale handel?

Is het als ik reageer buiten de verwachtingen?

Als ik kies voor het onconventionele? Als ik kies voor het niet opzichtige, het menselijke, het persoons
gerichte, niet alleen voor mijn comfort en het materiële.

Als ik de luxe al eens links laat liggen?

Als ik oeverloze discussies en geroddel over anderen al eens verwerp?

Als ik niet zeg waarin anderen moeten veranderen, maar mezelf verander en hen probeer te begrijpen?

Waar ik kan luisteren in plaats van praten!

Is het waar mijn waarheid ook ter discussie mag staan?

"Tegen de stroom in", zo word ik lid van "de orde van de kribbe",

Die orde, waar God het comfort van basiliek en kerk voor bekeken houdt, maar zijn tentje heeft
opgeslagen tussen armen en daklozen, vluchtende moeders en kinderen, jonge mannen op zoek naar een
menswaardige warme thuis, naar vrijheid en vrede, weg van bommen, geweld en hongersnood.

Daar danst hij mee met vrijwilligers, schuift mee aan in de regen tot bij artsen van de wereld, tussen
mensen met een hart zonder grenzen. In deze verbondenheid voelt hij zich thuis: **samen meer mens**

worden, vandaag, deze week en levenslang.

Openingsgebed:

Onnoembare en Nabije,
Gij begenadigt profeten, zieners en leiders met wijsheid en inzicht
om ons over U en onze wereld te spreken.
Met krachtige woorden spreken zij uit voor ons
het onverwachte van uw droom over deze aarde, ons gemeenschappelijk huis.
Zo maakt gij in ons de utopie wakker
die gij van den beginne ons ingeschapen hebt:
wolf en lam wonen samen,
de panter vlijt zich neer naast het bokje,
gebogen mensen verwerven recht,
wie hongert, wordt verzadigd
u bent aanwezig in het hele universum en het kleinste van uw schepselen.
Maak ons aandachtig en gevoelig voor die woorden
zodat wij in de tegenstroom durven staan
Om licht, warmte en bemoediging zijn we gekomen
en zorg te blijven dragen nu en alle dagen.
Amen.

Lezing: meditatie rond Advent-Kerstmis

1. Het is een beetje cynisch
hoe onze wereld wordt ingericht op de maat van een kleine groep mensen,
die alle voordelen naar zich toegeschoven krijgt,
terwijl massa's mensen worden overgeleverd aan armoede, oorlog, hongersnood, ziekte ...
Wij kunnen ons voor alles en nog wat verzekeren
terwijl tallozen niet weten of ze de dag van morgen halen.
In die wereld waar de één de ander het levenslicht niet gunt, wordt het kerstverhaal
ofwel een troostertje waarmee men problemen gaat sussen
ofwel tot een uitdaging om tegen de stroom in te leven, te hopen tegen alles in
Voor dat laatste kiezen wij.

2. LUKAS 2,7-9

-En zij baart haar eerstgeboren zoon, zij wikkelt hem in doeken, en legt hem in een kribbe, omdat voor hen geen plaats is in de herberg.
-Er zijn in de omgeving herders die in het open veld de nachtwacht houden over hun kudde.
-Opeens staat een engel van de Heer bij hen, de heerlijkheid van de Heer omstraalt hen, en zij worden bevreesd met grote vrees

3. In die onherbergzame wereld waar mensen ploeteren,
hun blik naar beneden gericht, hun schouders gebukt onder lasten
gaat er een hemel open van mogelijkheden
Uit "den hoge" klinken de stemmen van het ongehoorde, het ongeziene.
Marginale herders **worden** kroongetuigen van een nieuwe aanpak
Een kind in een voederbak wordt de veelbelovende bevrijder
die de verwachtingen van het volk zal aantrekken en uitzuiveren..;

Lied: "Voor kleine mensen..." p 14

Duiding: Advent – {Kerst} - viering

Deze viering lijkt me vol paradoxen en tegenstellingen te zitten..

- Al in de titel: “Tegen de stroom in”...Welke stroom? Onze stroom? De ware?
- De “Orde van de kribbe” Een voederbak t.o. glitterboekjes vol menu’s, gerechten, op vele plaatsen met oesters en kalkoenen (vorig jaar 2,5 miljoen en 140.000 kg kalkoenen)
- Terwijl Mossoul en Aleppo ontruimd worden, duizenden op de vlucht en doden niet te overzien.. een overwinning voor kanonnen...
- 2 zondagen geleden zongen we in een kapelgemeenschap : “Loof de Heer met fluiten en cimbalen, om zijn krachtige daden.” Over welke daden hebben we het dan ?Is die god zo lovenswaardig?
- In het thema “Zorg voor ons gemeenschappelijk huis” kijken wij hoopvol, levenskrachtig naar toekomst - terwijl wij deze zondag armen en uitgesloten mensen in het licht zetten– welzijnszorgzondag – met soep op de stoep (*Welkom aan Inge en Frederik van “Samen tegen armoede – Hasselt*)
- hoe postmodern we ook zijn, we vieren de geboorte van iemand die 2000 jaar geleden leefde en na 3 jaar opkomen voor uitgesloten en gelijkberechtiging is vermoord .

Kerstmis = Kristmas= “Christusmis” . Christus noemen we een gezalfde omdat hij de hoogte, de diepte, de breedte van ons mens-zijn zo consequent heeft beleefd.

Samen met hem vieren we alle christussen die de waarde van het mens-zijn 100% ernstig nemen en daardoor tegen de stroom-in leven en handelen!

Vandaag staan de eenvoudige mensen centraal, geen Augustussen of Quirinussen, geen Poetins, Trumps ,Assads of Kagames, Le Pen-s of Erdogans...Zij bepalen stromingen en wetten waarvan onderdanen slachtoffers zijn.

Wat het betekent een “christus-mens te zijn vind je meestal bij “kleinere” mensen, als herders, maria, die weinig reden had om te loven en te prijzen in haar weinig benijdenswaardige positie van ongewild zwangerschap, bij mensen van goede wil met veel lef om keuzes te maken. Ze zijn als engelen onder ons: Malala in Pakistan die opkomt voor onderwijs voor kinderen, kwetsbare kinderen, Linda Delva, gevluchte Maria’s en Jozeffen om te ontkomen aan de zoveelste golf van terreur en een warme thuis zoeken...

2000 jaar geleden....Er was toen helemaal geen volkstelling geweest, volgens geschiedschrijvers, alleen gedwongen registratie, met foltering en dreiging om nog meer belastingen te kunnen innen. 60 keer zou er vanuit Galilea opstand geweest zijn om die gehate belastinginning.

Misschien gaat het hier wel om een jong gezin Maria en Jozef, dat staat voor hen die weigerden te betalen of niet in staat waren te betalen, en daarom moesten vluchten. Zou dat de reden kunnen zijn dat ze niet in de herberg werden binnen gelaten omdat ze werden aanzien als rebellen, tegen-de-stroom-in- levende mensen? **Jezus werd geboren in een arm vluchtelingengezin...**

Eén voorwerp uit het kerstverhaal staat symbool voor deze armoedigheid en opstandigheid: 3 x vernoemd: de kribbe – armoedigheid ten top!

Nergens in de wereld staat een gouden kribbe.: wel gouden sterren, gouden palmen, gouden kruisen, gouden boeddha’s, gouden “trump”torens...gouden poorten van Versailles en Nancy

De voederbak is niet meteen een voorwerp dat je spontaan gaat vereren.

Het staat perfect als symbool voor alle mensen die in kleinheid en eenvoud, met daadkracht en durf zich inzetten om recht doen aan de liefde

Zulke mensen , volhouders, tegen de stroom in, verheffen we deze advents – kerstzondag – tot de “**orde van de kribbe**”!

Wij behoren tot de orde van de kribbe als we net als Maria en Jozef en Jezus onze eigen diepte en armoedigheid aanvaarden. Als we samen met Franciscus, Damiaan, Bonhoeffer, Bieke Vandekerckhove, Artsen zonder grenzen, groenen, bioboeren en zovele anderen.... onze krachten inzetten voor

het wezenlijke , soms onvatbare, voor de minsten onder ons, voor zuiver water en bewoonbare aarde zijn we als “vluchtelingen” die behoren tot de orde van de kribbe.

Strompelend op die lange weg, tegen de stroom in van uitbuiting, misbruik van moeder aarde, aanbidding van geld, en macht zingen we straks: *“Geen weg is te lang....voor wie van het eerste vuur zijn doordrongen. Zij weten van hoop”....*

Want deze adventszondag, en volgende week, de Christusmis, brengt het goede nieuws dat je bij God geen 101 dagen hoeft te wachten: hij/ zij geeft ons dadelijk de juiste papieren in ons vluchtelingenstatuut dat we aanvaarden, omdat we weten dat we, behorend tot de orde van de kribbe, mogen voorgaan “tegen de stroom in”

In de ogen van de barmhartige God, met ons vluchtelingenstatuut, zijn we rechtvaardigen die deel hebben aan een eeuwig leven. Niet omdat we van nature zulke goede mensen zijn, niet omdat we het verdienen, maar omdat er een god is, die zich weerspiegelt in de mensen die het meest in nood zijn, en die ons zien als een geschenk: goud, wierook en mirre voor anderen..

Ga maar op weg, neem niets (te veel) mee voor onderweg, volg de ster en keer langs een andere weg terug naar **Ons Gemeenschappelijk Huis waar we nu en alle komende dagen zorg voor willen dragen....**

Geloofsbelijdenis -Bewerking bij psalm 150 bidden

- L1** Looft God niet meer overal
Zoek hem niet bij macht, getal
Denk hem niet in pracht en praal
Geef hem niet een koningszaal
- Samen: Slijp hem van de ronde euro en dollar
Maak van hem geen topfiguur
In de wolken hoog en guur
Hij bedankt voor al die hulde!
- L2** Looft God als de minste mens
Vogelvrij en zonder grens,
Ieder ogenblik bedreigd,
Leven dat geen aandacht krijgt
- Samen: diep miskend en grof bestreden
Hij hoopt dat er mensen zijn
Die hem zoeken in het klein en in het groot
Waar hij roept om recht en vrede

Kaarsjes klaar om aan te steken voor mensen die graag willen gedenken (stilzwijgend of uitspreken...)

Voorbeden:

Samen zingen “Waar mensen elkaar in ’t leven dragen p 19 -

We zijn er mee grootgebracht, we hebben het aan zoveel schouwen zien hangen.

Is het nostalgie of actueel? Wat bedoelde Guido Gezelle? Wat kunnen wij er uit opmaken? We laten enkele

woorden oplichten

Liefde... Liefde , genegenheid , aandacht en toewijding voor de andere.
Liefde die onderdak krijgt en geeft, Liefde die een warme plaats inneemt in ons leven.
Wij bidden dat iedereen dit mag beleven.

Zingen "Waar mensen elkaar in 't leven dragen p 19 -

Leven Samenleven in ons gemeenschappelijk huis: moeder aarde, rijk met arm, christen met moslim, jong met oud.. is vruchtbaar en doet ons groeien
Wij bidden dat we dit aankunnen en ten volle mogen beleven

Stil en ongedwongen

Niet opzichtig, op een bescheiden manier! Vrij zonder dwang of heerschappij, eenvoudig en oprecht. Zijn wie we zijn, zonder schijn!

Wij bidden dat deze levenshouding mensen gelukkiger mag maken

Doen Het vraagt uit onszelf treden, de ander tegemoet. We moeten er inspanning voor doen.
Wij bidden om kracht om elkaar op te zoeken en te ondersteunen.

Zingen: Waar mensen...

Tafeldienst ;

brood en wijn op tafel Muziek :

Tafelgebed

Gezegend Gij die ons de aarde hebt gegeven om te bewonen
niet om uit te wonen

- Gezegend Gij die ons met lucht hebt omgeven om gezond van te leven,
niet om te vervuilen

Gezegend Gij die ons omringt met bomen en planten om te eten van hun vruchten en te rusten in hun schaduw
niet om ze te kappen en te verwoesten.

- Gezegend Gij die ons de dieren hebt geschonken,
het vee op het land, vogels in de lucht, vissen in de zee om van te leven en te laten leven,
niet om te misbruiken

Gezegend Gij die ons als mensen aan elkaar hebt toevertrouwd
die ons vandaag jouw liefste mensen toont: de armsten van de armen
die van de aarde willen leven maar niet tegen haar in..

-Gezegend Gij die ons rond een tafel samenbrengt om het dienen te leren
en niet te overheersen

Gezegend Gij die ons door Jezus handen het brood hebt gegeven om voor elkaar te breken
die ons de beker hebt aangereikt om met elkaar vreugdevol het leven te vieren

Onze Vader:

het Aramese Jezus-gebed (zachte muziek tijdens de lezing)

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert

Ik geef u een naam

opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven

Bundel uw licht in mij – maak het nuttig

Vestig uw rijk van eenheid nu

uw enige verlangen handelt dan samen met het onze;

Geef ons wat we elke dag nodig hebben

aan brood en aan inzicht

Maak de koorden van fouten los

die ons vastbinden aan het verleden

Opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden

Uit u wordt geboren: de alwerkzame wil,

de levende kracht om te handelen

en het lied dat alles verfraait en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Vredewens :

Moge de onrust ons op de been houden om tegen de stroom in te gaan,
persoonlijk en als gemeenschap

Opdat de stem die ons roept ons opent naar elkaar en naar de toekomst

Delen van brood en wijn met wensen voor mensen.;

Zegengebed

Bevelen we elkaar onder de hoede van de Onnoembare en toch zo Nabije

Want weer waren we hier samen om op weg te gaan naar het licht.

Weer waren we samen om na te denken en ons te bezinnen.

Wij wilden ons herbronnen, teruggaan naar het begin.

We wilden opnieuw de boodschap beluisteren van de eenvoud, van de dienstbaarheid, van de liefde, van de vrede.

Weer waren we samen om elkaar te ontmoeten, om God te ontmoeten die mens geworden is.

Weer waren we samen om Kerstmis te vieren.

Slotlied : “Geen weg is te lang.. p 73

“Vrede en alle goeds” : bladwijzers uitdelen als aandenken

Uitnodigen voor “de soep op de stoep”

actie voor WELZIINSZORG
